

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Hvis en skyldner ikke frivilligt efterlever rettens afgørelse, kan kreditor sikre fuldbyrdelsen via domstolene. Dette kaldes tvangsfuldbyrdelse. Det kræver, at der foreligger et tvangsfuldbyrdesgrundlag (artikel 1386 i retsplejeloven), fordi det indebærer et indgreb i skyldners personlige retssfære. Et sådant grundlag vil normalt være en dom eller et notarialdokument. Af respekt for skyldners privatliv er der visse tidspunkter, hvor tvangsfuldbyrdelsen ikke må foretages (artikel 1387 i retsplejeloven). Tvangsfuldbyrdelsen udføres af en foged.

Tvangsfuldbyrdelse har generelt til formål at inddrive en sum penge, men kan også vedrøre pligt til at gøre eller ikke gøre noget.

Et andet vigtigt aspekt er tvangsbøderne (artikel 1385a i retsplejeloven). Dette er et pressionsmiddel, der anvendes for at tilskynde den dømte til at følge rettens afgørelse. Tvangsbøder kan dog ikke anvendes i visse tilfælde: Hvis en person er blevet dømt til at betale et bestemt beløb eller til at opfylde en ansættelseskontrakt, og når det ville stride mod den menneskelige værdighed. Tvangsbøder inddrives med udgangspunkt i det tvangsfuldbyrdesgrundlag, hvorved de er fastsat, og der er derfor ikke behov for anden form for tvangsfuldbyrdelse.

Hvis en person er blevet dømt til at betale en sum penge, fuldbyrdes kravet ved hjælp af skyldnerens aktiver. Der er i så fald tale om arrest eller udlæg. Der sondres mellem løsøre og fast ejendom og mellem arrest og udlæg. Arrest anvendes i hastende tilfælde for at anbringe aktiver under rettens kontrol; indtægter og aktiver indefrys for at sikre en eventuel efterfølgende fuldbyrdelse. Dette indebærer, at skyldner ikke længere har rådighed over aktiverne og ikke kan sælge dem eller give dem væk. Når der gøres udlæg i en skyldners aktiver, sælges de, og overskuddet gives til kreditor. Kreditor har ikke ret til de aktiver, der gøres udlæg i, men kun til overskuddet ved salget.

I henhold til retsplejelovens artikel 1445 ff. findes der også arrest eller udlæg i skyldners fordringer (se nedenfor).

Ud over arrest og udlæg i løsøre og fast ejendom findes der også særlige regler vedrørende arrest og udlæg i skibe (retsplejelovens artikel 1467-1480 og artikel 1545-1559), arrest eller udlæg ifølge panterrettigheder (retsplejelovens artikel 1461), arrest eller udlæg med henblik på tilbagelevering (retsplejelovens artikel 1462-1466) og arrest eller udlæg i uhøstede afgrøder (retsplejelovens artikel 1529-1538). Denne oversigt vedrører kun de normale typer af arrest og udlæg.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Fogeder og fogedretter Sidstnævnte har kompetence til at afgøre tvister vedrørende fuldbyrdelse.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

3.1.1. Arrest

Det kræver i princippet en fogedretskendelse, hvis der skal foretages arrest, og der skal være tvingende grunde (retsplejelovens artikel 1413). Denne fogedretskendelse skal opnås på grundlag af en særlig ensidig begæring (retsplejelovens artikel 1417). Den samme begæring kan ikke anvendes, hvis der skal foretages arrest i både løsøre og fast ejendom. Arrest i fast ejendom kræver under alle omstændigheder altid en separat begæring.

Fogedretten træffer afgørelse senest otte dage efter, at begæringen er blevet fremsat (retsplejelovens artikel 1418). Fogedretten kan afvise begæringen eller beslutte at give kreditor hel eller delvis tilladelse. Fogedrettens afgørelse skal forkyndes for skyldner. Afgørelsen overdrages til en foged, som sørger for at forkynde den for skyldner.

Der findes en vigtig undtagelse fra denne regel, som medfører, at der ikke er behov for en fogedretskendelse: Alle domme indebærer, at der kan foretages arrest efter den afsagte dom (retsplejelovens artikel 1414). Også her skal der være tale om en hastesag. Dommen skal ganske enkelt overdrages til en foged, som sørger for at foretage arrest i aktiverne.

Arrest kan ændres til udlæg (retsplejelovens artikel 1489-1493).

3.1.2. Udlæg

A. Generelt

Der kan kun foretages udlæg, hvis der foreligger et tvangsfuldbyrdesgrundlag (retsplejelovens artikel 1494). Domme og kendelser kan kun fuldbyrdes ved fremlæggelse af en officiel udskrift eller originalen med den promulgationsformular, der er fastlagt ved kongeligt dekret.

Rettens afgørelse forkyndes for sagsøgte på forhånd (retsplejelovens artikel 1495). Hvis tvangsfuldbyrdesgrundlaget er en dom, skal denne altid forkyndes på forhånd for at informere skyldner. Hvis tvangsfuldbyrdesgrundlaget derimod er et officielt bekræftet dokument, er dette ikke nødvendigt, da skyldner i så fald allerede har kendskab til tvangsfuldbyrdesgrundlaget. Fristen for appel begynder på det tidspunkt, hvor dommen forkyndes. Appelfristen har opsættende virkning for muligheden for at foretage udlæg (i modsætning til arrest) til fuldbyrdelse af en dom, der vedrører betaling af en sum penge.

Foreløbig fuldbyrdelse (en dom, der kan fuldbyrdes foreløbigt) har ikke samme opsættende virkning som almindelige appelprocedurer.

Andet trin i kreditors forsøg på at opnå tvangssalg af aktiver er betalingspåbuddet (retsplejelovens artikel 1499). Dette er den første fuldbyrdesforanstaltning og sidste advarsel til skyldner, som på dette tidspunkt stadig kan undgå, at der bliver gjort udlæg. Tidsfristen fra og med betalingspåbuddets udstedelse er én dag for udlæg i løsøre (retsplejelovens artikel 1499) og 15 dage for udlæg i fast ejendom (retsplejelovens artikel 1566). Påbuddet skal forkyndes for skyldner og er en meddelelse om misligholdelse og et krav om betaling. Tvangsfuldbyrdelse kan kun anvendes til inddrivelse af de beløb, der fremgår af betalingspåbuddet.

Efter tidsfristens udløb kan der gøres udlæg i aktiverne. Det er fogedens opgave at forkynde dette for skyldner. Det er således en behørigt bemyndiget embedsmand, der varetager fuldbyrdelsen. Denne embedsmand betragtes som kreditors repræsentant. Embedsmandens opgaver er fastlagt i lovgivningen, og han udfører sine opgaver under rettens tilsyn. Han er kontraktligt forpligtet over for kreditor og har et ansvar uden for kontrakt over for tredjepart (ifølge lovgivningen og på grundlag af den almindelige pligt til at udvise omhu).

Inden for tre arbejdsdage sender fogeden en meddelelse om arrest til det centrale register for meddelelser om arrest, delegation, transport, kollektiv gældsafvikling og protest (*Centraal bestand van berichten van bracket, delegatie, overdracht en collectieve schuldenregeling en van protest* (retsplejelovens artikel 1390, stk. 1)). Dette er obligatorisk, både hvad angår løsøre og fast ejendom. Der kan ikke gøres udlæg eller foretages fordeling af overskuddet, før meddelelserne om udlæg er blevet kontrolleret i det centrale register (retsplejelovens artikel 1391, stk. 2). Denne regel blev indført for at forhindre unødvendig anvendelse af udlæg og for at styrke udlægs kollektive dimension.

B. Udlæg: løsøre

For at der kan gøres udlæg, skal der foreligge et betalingspåbud, som skyldneren har ret til at bestride. Fogeden forkynder over for skyldner, at der vil blive gjort udlæg, og i første omgang er der tale om en forebyggende foranstaltning – aktiverne flyttes ikke, og ingenting ændres med hensyn til ejendomsforholdet og brugsretten. Der kan også gøres udlæg uden for skyldners bopæl og hos en tredjepart.

Hvis der er tale om løsøre, kan der ikke kun gøres udlæg en enkelt gang, men at gøre endnu et udlæg i de samme aktiver er som regel meningsløst på grund af de dermed forbundne omkostninger. Ved den forholdsmæssige fordeling af overskuddet ved salget af skyldners aktiver vil også andre kreditorer end den, der begærede udlæg, blive tilgodeset (retsplejelovens artikel 1627 ff.).

Der vil blive udarbejdet en officiel rapport vedrørende udlægget. De beslaglagte aktiver vil tidligst blive solgt en måned efter forkyndelsen eller meddelelse om den officielle rapport vedrørende udlægget. Denne frist skal give skyldner en sidste chance for at forhindre salget. Salget skal meddeles offentligheden ved hjælp af opslag og annoncer i dagspressen. Det gennemføres i et auktionslokale eller på et offentligt marked, medmindre det begæres gennemført et mere egnet sted. Det gennemføres af en foged, som udarbejder en officiel rapport og tager imod overskuddet ved salget. Derefter fordeler fogeden overskuddet forholdsmæssigt inden for 15 dage (retsplejelovens artikel 1627 ff.). *Denne procedure gennemføres normalt i mindelighed. Kan dette ikke lade sig gøre, henvises sagen til fogedretten.*

C. Udlæg: fast ejendom (retsplejelovens artikel 1560-1626 ff.)

Fuldbyrdelsen begynder med, at betalingspåbuddet forkyndes.

Derefter skal udlægget foretages tidligst efter 15 dage og senest efter 6 måneder, da påbuddet ellers bliver ugyldigt. Udlægskendelsen skal derefter indføres i tinglysningkontorets register inden for 15 dage og forkyndes inden for 6 måneder. Indførelsen medfører, at skyldner ikke længere kan råde over sin ejendom, og gælder i maksimalt 6 måneder. Indføres udlægskendelsen ikke, bliver den ugyldig. Ved udlæg i fast ejendom gælder – i modsætning til udlæg i løsøre – princippet om, at der kun kan gøres udlæg én gang i ejendommen.

Sidste trin er en begæring om, at fogedretten udpeger en notar, der skal sørge for salg af aktiverne og opstilling af kreditorordenen. Skyldner kan over for fogedretten gøre indsigelse mod notarens tiltag. De øvrige regler vedrørende salg af aktiver er klart fastlagt i lovgivningen (se retsplejelovens artikel 1582 ff.). Salget er i princippet offentligt, men på rettens initiativ eller på anmodning fra den kreditor, der har begæret udlægget, er der også mulighed for underhåndssalg. Overskuddet ved salget fordeles herefter mellem de forskellige kreditorer på grundlag af kreditorordenen (retsplejelovens artikel 1639-1654). Tvister om kreditorordenen forelægges fogedretten.

3.1.3. Arrest eller udlæg i skyldners fordringer

Der er tale om arrest eller udlæg i skyldners fordringer hos tredjepart (f.eks. en fordring på løn fra arbejdsgiveren). Denne tredjepart er således sekundær skyldner i forhold til den kreditor, der gør arrest eller udlæg. Arrest eller udlæg i skyldners fordringer (*beslag onder derden*) er ikke det samme som arrest eller udlæg i aktiver, der tilhører skyldner, men som befinder sig hos en tredjepart (*beslag bij derden*).

Den fordring, der udgør grundlaget for arresten eller udlægget, er den fordring, som kreditor har hos sin skyldner. Den fordring, der gøres arrest eller udlæg i, er den fordring, som skyldner har hos tredjemand/sekundær skyldner.

De detaljerede regler vedrørende arrest eller udlæg i fordringer findes i retsplejelovens artikel 1445-1460 (arrest) og retsplejelovens artikel 1539-1544 (udlæg).

3.1.4. Omkostninger

Ud over sagsomkostningerne vil der være et fogedgebyr i udlægs- og arrestsager. Gebyrerne for fogedens tjenester er fastsat i kongeligt dekret af 30. november 1976 om gebyrer for fogedforretninger i civil- og handelsretlige sager og om visse tillægsgebyrer (*Koninklijk Besluit van 30 November 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van Gerechtsdeurwaarders burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen*) (jf. forbundstjenesten for retslige anliggender (*Service public fédérale Justice/Federale Overheidsdienst Justitie*)).

3.2 De vigtigste betingelser

A. Arrest

Alle kreditorer, der har en fordring af en vis art, kan foretage arrest uanset værdien af de pågældende aktiver og fordringens størrelse (jf. retsplejelovens artikel 1413).

Den første betingelse for arrest er, at sagen er af hastende karakter. Skyldner skal være truet af insolvens, således at et efterfølgende salg af aktiverne er truet. Retten afgør, om denne betingelse er opfyldt, på grundlag af en række objektive kriterier. Der skal ikke kun på det tidspunkt, hvor der foretages arrest, men også på det tidspunkt, hvor det vurderes, om der fortsat er behov for arresten, være tale om en hastesag. Der findes en række undtagelser fra denne betingelse: beslaglæggelse af ulovlige kopier, arrest i forbindelse med vekselgæld og fuldbyrdelse af en dom afsagt i udlandet.

Det er for det andet en betingelse for arrest, at kreditor har en fordring. Når en fordring er påkrævet, skal denne opfylde visse betingelser (retsplejelovens artikel 1415): Den skal være endelig (ikke betinget), forfalden til betaling (gælder også sikkerhed for fremtidige fordringer) og fastlagt (beløbet er fastlagt eller kan fastlægges). Fordringens art og størrelse er derimod irrelevant. Retten afgør, om disse betingelser er opfyldt, men den ret, som senere behandler sagen, er ikke bundet af afgørelsen.

For det tredje skal den kreditor, der begærer arrest, have ret til det. Der er tale om ren forvaltning (ikke om faktisk råderet), som om nødvendigt kan foretages af en retlig repræsentant.

Der kræves tilladelse fra fogedretten, medmindre kreditor allerede har opnået en dom (se ovenfor). Dette er dog ikke påkrævet i forbindelse med arrest eller udlæg i fordringer hos tredjepart, arrest i henhold til panterrettigheder eller for kreditorer, der allerede har opnået en dom (i henhold til retsplejelovens artikel 1414 udgør alle domme et tvangsfuldbyrdsesgrundlag). Notarialakter udgør også et tvangsfuldbyrdsesgrundlag.

B. Udlæg

Også her kræves der et tvangsfuldbyrdsesgrundlag (retsplejelovens artikel 1494). Der kan være tale om en retsafgørelse, et officielt bekræftet dokument, et påbud fra skattemyndighederne, en dom afsagt i udlandet med fuldbyrdsespåtegning osv.

Fordringen skal fremgå af et dokument, der opfylder visse betingelser. Som ved arrest skal fordringen være endelig, fastlagt og forfalden til betaling. Af retsplejelovens artikel 1494, stk. 2, fremgår det, at udlæg, som vedrører indkomst, der kommer til udbetaling i rater, også gælder for fremtidige rater, efterhånden som disse forfalder til betaling.

Tvangsfuldbyrdsesgrundlaget skal også være gyldigt. Fogedretten vil ikke betragte tvangsfuldbyrdsesgrundlaget som gyldigt, hvis rekvirenten ikke længere er kreditor, eller hvis hele eller en del af fordringen er bortfaldet (fordi den er forældet, er blevet betalt eller på anden måde er blevet afregnet).

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdseskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

A. Generelt

Kun løsøre og fast ejendom, som skyldneren ejer, kan blive gjort til genstand for arrest eller udlæg. Aktiver, der tilhører en tredjepart, kan ikke gøres til genstand for arrest eller udlæg, men det er dog irrelevant, i hvis besiddelse skyldners aktiver befinder sig på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne gennemføres. Aktiver, der befinder sig hos en tredjepart, kan altså gøres til genstand for arrest eller udlæg med rettens tilladelse (retsplejelovens artikel 1503).

Kreditor kan i princippet kun gøre krav på skyldners aktuelle aktiver. Kun hvis skyldner på uærlig vis gør sig insolvent, kan også tidligere aktiver komme på tale. Arrest eller udlæg i fremtidige aktiver, med undtagelse af fremtidige fordringer, er normalt også udelukket.

Afkast fra aktiver, der er blevet gjort til genstand for arrest, forbliver normalt skyldners. Afkastet kan dog gøres til genstand for udlæg, i hvilket tilfælde det overgår til udlægshaver.

Et bo kan gøres til genstand for arrest eller udlæg, men tvangssalget af aktiverne suspenderes i så fald, indtil aktiverne er skiftet (jf. f.eks. retsplejelovens artikel 1561). Der gælder særlige regler for ægtefæller.

B. Aktiver, der kan gøres til genstand for arrest eller udlæg

Aktiverne skal kunne gøres til genstand for arrest eller udlæg. Visse aktiver er undtaget. Undtagelsen kan følge af en lovbestemmelse, aktivernes art eller aktivernes særlige personlige betydning for skyldner. Aktiver kan f.eks. ikke undtages fra arrest eller udlæg på grundlag af deres formål. Følgende aktiver kan derfor ikke gøres til genstand for arrest eller udlæg:

de aktiver, der er anført i retsplejelovens artikel 1408. Denne begrænsning blev indført for at sikre skyldner og dennes familie en rimelig levestandard

aktiver, der ikke har nogen salgsværdi og derfor er uden betydning for kreditor

aktiver, der ikke kan overdrages, fordi de er af særlig personlig betydning for skyldner

aktiver, der ikke kan gøres til genstand for arrest eller udlæg i henhold til særlige lovbestemmelser (f.eks. mindreåriges indtægter og løn, bøger og musik, der ikke er blevet offentliggjort, de indtægter, som indsatte har fra arbejde i fængslet)

løn (lønindeholdelse) og lignende fordringer kan normalt kun gøres til genstand for arrest eller udlæg i begrænset omfang (jf. retsplejelovens artikel 1409, 1409a og 1410, stk. 1). Det omfatter f.eks. underholdsbidrag, som retten har tildelt den ikke-skyldige ægtefælle. Visse beløb, f.eks. bidrag, der skal sikre et eksistensminimum, er dog helt undtaget fra arrest eller udlæg (jf. retsplejelovens artikel 1410, stk. 2). Begrænsningerne vedrørende arrest eller udlæg gælder dog ikke for kreditorer, som søger at inddrive et skyldigt underholdsbidrag. Deres fordringer har forrang (jf. retsplejelovens artikel 1412).

Tidligere havde staten immunitet, hvad angår tvangsfuldbyrdsforanstaltninger, hvilket udelukkede enhver form for arrest eller udlæg i statens ejendom. Denne regel er nu blevet lempet i medfør af retsplejelovens artikel 1412a.

Der gælder særlige regler for arrest og udlæg i skibe og fly (jf. retsplejelovens artikel 1467-1480 om arrest og retsplejelovens artikel 1545-1559 om udlæg).

C. *Kantonnement* (delvis betaling)

Når et aktiv gøres til genstand for arrest eller udlæg, er der normalt tale om hele aktivet, også hvis dets værdi overstiger fordringens værdi. Dette er meget ufordelagtigt for skyldner, eftersom han overhovedet ikke kan råde over aktivet. Lovgiverne i Belgien har derfor tilladt *kantonnement* (delvis betaling), hvilket betyder, at skyldner deponerer en vis sum og igen kan råde over sine aktiver (jf. retsplejelovens artikel 1403-1407).

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

A. Arrest eller udlæg

Fra det øjeblik, hvor aktiverne bliver gjort til genstand for arrest eller udlæg, mister skyldner retten til at råde over dem. Arrest eller udlæg medfører dog ikke, at arrest- eller udlægshaver får en privilegeret fordring. Når skyldner mister råderetten over aktiverne, kan han ikke afhænde eller behæfte dem. Aktiverne forbliver dog i skyldnerens besiddelse. Mens de juridiske forhold ændres, bliver situationen ikke ændret i praksis.

Respekteres ovennævnte ikke, er skyldners handlinger ikke bindende for arrest- eller udlægshaver.

Bortfald af retten til at råde over aktiverne er dog kun relativ, dvs. den gælder kun til fordel for arrest- eller udlægshaver. Andre kreditorer må stadig finde sig i ændringer i skyldners aktiver. Det er dog nemt for dem at blive begunstiget af de arrest- eller udlægshaver, der allerede er blevet truffet.

Bortfald af retten til at råde over aktiverne er første fase i bortsalget af disse. Aktiverne kommer under rettens kontrol. Udlæg er således først og fremmest en sikkerhedsforanstaltning.

B. Arrest eller udlæg i skyldners fordringer

Ved denne form for tvangsfuldbyrdelse ophæves hele kontrollen over den pågældende fordring uanset værdien af den fordring, der gav anledning til arresten eller udlægget. Tredjemand kan dog foretage delvis betaling (*kantonneren*). Handlinger, der underminerer fordringen, kan ikke gøres gældende mod arrest- eller udlægshaver. Når der er gjort arrest eller udlæg i en fordring, kan der ikke længere foretages betalinger mellem skyldner og tredjemand.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

A. Arrest

Arrest gælder i højst tre år. Hvis der er tale om arrest i løsøre og arrest i fordringer hos tredjemand, begynder denne treårige periode på den dato, hvor kendelsen er blevet afsagt eller forkyndt (retsplejelovens artikel 1425 og 1458). Ved arrest i fast ejendom gælder datoen for indførelse i tinglysningskontorets register som starttidspunkt for fristen på tre år (retsplejelovens artikel 1436).

Fristen kan forlænges i velbegrundede tilfælde (retsplejelovens artikel 1426, 1459 og 1437).

B. Udlæg

Ved udlæg er det kun kendelsen forud for udlægget, der har en maksimal gyldighedsperiode. Ved udlæg i løsøre er fristen ti år (dvs. den normale frist, da ingen særlige bestemmelser finder anvendelse), og ved udlæg i fast ejendom er fristen seks måneder (retsplejelovens artikel 1567). Ved udlæg i skibe er fristen et år (retsplejelovens artikel 1549).

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

A. Arrest

Hvis fogedretten nægter at give tilladelse til, at der kan foretages arrest, kan rekvirenten (dvs. kreditor) inden en måned appellere denne afgørelse til appelretten. Appellen behandles uden *tilvarsling* af modparten. Hvis appelretten tillader, at der foretages arrest, har skyldner ret til at fremsætte tredjemandsindsigelse vedrørende denne afgørelse (jf. retsplejelovens artikel 1419).

Såfremt fogedretten tillader, at der foretages arrest, kan skyldner eller en anden berørt part fremsætte tredjemandsindsigelse vedrørende denne afgørelse. Dette skal gøres inden for en måned ved den ret, der traf afgørelsen. Retten vil derefter træffe afgørelse efter kontradiktorisk procedure.

Tredjemandsindsigelse har normalt ikke opsættende virkning (jf. retsplejelovens artikel 1419 og 1033).

Hvis der kan foretages arrest uden en kendelse, kan skyldner modsætte sig en sådan afgørelse ved over for fogedretten at begære arresten ophævet (retsplejelovens artikel 1420). Dette er proceduren for at gøre indsigelse mod, at der foretages arrest, og den behandles som en sag om foreløbige forholdsregler og kan eventuelt kombineres med en tvangsbøde. Begæringen kan begrundes med, at sagen ikke er hastende (Cass. 14. september 1984, Arr. Cass. 1984-85, 87).

Hvis forholdene ændrer sig, kan enten skyldner (ved at indkalde alle parter til at give møde i fogedretten) eller arresthaver eller dennes repræsentant (på grundlag af en begæring) begære, at fogedretten ændrer eller ophæver arresten.

B. Udlæg

Skyldner kan gøre indsigelse mod betalingspåbuddet og således bestride dets retsgyldighed. Der findes ingen tidsfrist for dette, og indsigelsen har ikke opsættende virkning. Indsigelsen kan f.eks. være begrundet i procedurefejl og en begæring om suspension (hvis tvangsfuldbyrdsgrundlaget er en notarialakt).

Skyldnere kan over for fogedretten gøre indsigelse mod salget af deres aktiver, men denne indsigelse har heller ikke opsættende virkning.

Andre kreditorer end udlægshaver kan gøre indsigelse mod salgsprisen, men ikke mod selve salget.

En tredjepart kan også gøre indsigelse over for fogedretten med påstand om at være ejer af aktiverne (retsplejelovens artikel 1514). Dette er en inddrivelsesprocedure, som ikke har opsættende virkning.

Den part, som ønsker at fuldbyrde dommen, modtager kun en enkelt officiel udskrift. Denne udstedes af dommerkontoret mod betaling af et gebyr (udskriftsgebyr).

Fuldbyrdsformular:

"Vi Filip, konge af Belgien,

witterliggør til alle nulevende og kommende slægter:

Vi bestemmer og befaler, at alle fogeder, der får det til opgave, skal fuldbyrde denne dom, kendelse eller anden afgørelse, dette påbud eller dette officielt bekræftede dokument.

At vore rigsadvokater eller distriktsanklagere ved domstolene i første instans skal sørge for fuldbyrdelsen, og at alle de offentlige myndigheders befalingshavere og tjenestemænd skal bidrage hertil, hvis dette er krævet i loven.

Som tegn på dette er denne dom, kendelse eller anden afgørelse, dette påbud eller dette officielt bekræftede dokument underskrevet og forsynet med rettens eller notarens segl."

I forbindelse med handlinger, der vedrører fuldbyrdelsen af en dom eller et officielt bekræftet dokument, er fogeden ansvarlig over for dommeren. Hvad angår etiske spørgsmål, er han ansvarlig over for den offentlige anklager og den regionale afdeling af fogedforeningen.

Registret på det sted, hvor aktiverne befinder sig (retsplejelovens artikel 1565). I registret findes oplysninger om fast ejendom, f.eks. ejendomsret og pant i ejendommen.

dvs. at alle parterne bliver hørt i sagen.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Retsplejeloven indeholder forskellige bestemmelser for, hvilke aktiver der ikke kan gøres til genstand for arrest (retsplejelovens artikel 1408-1412c).

Kreditorer må ikke gøre krav gældende vedrørende visse løsøregerstande, der er nødvendige for, at hverdagen kan fungere for skyldner og denne familie eller med henblik på, at skyldner eller dennes forsørgelsesberettigede børn, som bor på samme adresse, kan fortsætte deres uddannelse eller studier (retsplejelovens artikel 1408). Delvis fritagelse for udlæg og transport gælder for indtægter fra arbejde og andre aktiviteter samt ydelser, pensioner og anden indkomst.

De beløb, der danner grundlag for hel eller delvis fritagelse for udlæg, er fastsat i retsplejelovens artikel 1409, stk. 1, og indeksreguleres årligt. De beløb, som ikke kan gøres til genstand for udlæg eller transport, øges progressivt, hvis skyldner har forsørgerpligt over for børn.

Et retskrav om tvangsfuldbyrdelse af rettens dom er normalt omfattet af den almindelige forældelsesfrist på 10 år.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 15/12/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.